

Софія РУДИК

здобувачка освітньо-професійної програми
«Публічне управління та адміністрування», ЗУНУ
Науковий керівник – Дмитро ХУДИК, д-р. філософії,
старший викладач кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу
Західноукраїнського національного університету

ЕЛЕКТРОННЕ УРЯДУВАННЯ В ОРГАНАХ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ: СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ТА МОЖЛИВОСТІ РОЗВИТКУ

Сучасний розвиток публічного управління нерозривно пов'язаний із цифровою трансформацією, яка визначає нові підходи до взаємодії між державою, громадянами та бізнесом. Електронне урядування виступає одним із ключових інструментів підвищення ефективності діяльності органів публічної влади, забезпечення прозорості управлінських процесів та покращення якості надання адміністративних послуг.

У науковій літературі електронне урядування розглядається як форма організації державного управління, що базується на використанні інформаційно-комунікаційних технологій з метою оптимізації управлінських процесів та забезпечення відкритості влади [2]. Основною метою його впровадження є підвищення рівня доступності послуг, скорочення часових витрат та посилення участі громадян у прийнятті управлінських рішень.

Зарубіжний досвід засвідчує, що ефективна реалізація електронного урядування значною мірою залежить від системності державної політики у сфері цифровізації. Зокрема, у Польщі сформовано розвинену інфраструктуру електронних адміністративних послуг, зокрема через платформу ePUAP, яка забезпечує інтегровану взаємодію громадян із органами влади та дозволяє отримувати більшість адміністративних послуг онлайн [1]. Крім того, впровадження цифрових ідентифікаційних інструментів значно спростило доступ громадян до публічних сервісів і підвищило рівень довіри до державних інституцій.

Для України досвід Польщі є особливо цінним у контексті євроінтеграційних процесів та реформування системи публічного управління. Водночас вітчизняна практика демонструє власні досягнення у сфері цифровізації. Зокрема, впровадження

електронних сервісів, таких як платформа державних послуг «Дія», забезпечило суттєве розширення доступу громадян до адміністративних послуг навіть в умовах воєнного стану, що сприяло зростанню показників електронної участі населення [2].

Разом з тим розвиток електронного урядування супроводжується низкою суттєвих викликів. Серед основних проблем варто виокремити недостатній рівень цифрової компетентності державних службовців, нерівномірний доступ населення до цифрових ресурсів, недосконалість нормативно-правового забезпечення, а також ризики кібербезпеки та захисту персональних даних. Додатковим стримуючим фактором є інституційна інерційність та опір змінам у системі публічного управління.

Вирішення зазначених проблем потребує комплексного підходу. Зокрема, доцільним є підвищення рівня цифрової грамотності як державних службовців, так і населення, розвиток національної інфраструктури електронних послуг, удосконалення законодавчої бази у сфері цифрового врядування, а також впровадження сучасних механізмів кіберзахисту. Важливим напрямом є також адаптація кращих європейських практик, зокрема досвіду Польщі, з урахуванням національних особливостей.

Отже, електронне урядування є важливим чинником модернізації системи публічного управління, що забезпечує підвищення ефективності діяльності органів влади, покращення якості публічних послуг та зміцнення довіри громадян до держави. Подальший розвиток цієї сфери в Україні має базуватися на поєднанні національних досягнень і зарубіжного досвіду, що дозволить забезпечити стійкість та адаптивність публічного управління в умовах сучасних викликів.

Список використаних джерел:

1. Marchuk V. E-Government Development Under the Decentralization Reform in Ukraine: The Experience of Poland and Slovakia. Proceedings of the 37th IBIMA Conference. 2021. URL: <https://lib-repo.pnu.edu.ua/bitstream/123456789/11522/1/p.p.9455-9460%20-449-454.pdf>
2. Morze N. Digital Transformation for E-governance in Ukraine. 2024. URL: <https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/54703/>